

’n Model vir gebalanseerde dissipelskap

Christene stem saam dat Jesus ons in Matteus 28:18-20 opdrag gegee het om dissipels te maak. Maar dissipels maak beteken verskillende dinge vir verskillende mense. Hoe kan ons weet wanneer ons ’n dissipel gemaak het? Is iemand wat ’n kursus of reeks kursusse geslaag het ’n dissipel? Is iemand wat Bybelse lering geleer het ’n dissipel? Of het ons ’n dissipel gemaak wanneer ons ’n Christen leer om gereeld stiltetyd te hou of vroom te wees?

’n Opname van dissipelskapprogramme, -kursusse en -boeke toon die verskillende begrippe van wat dit beteken om ’n dissipel te maak. Sommige is nooit duidelik oor wat hulle probeer produseer nie, en dit word gou duidelik dat daar verskillende maniere is om daar uit te kom. Sommige materiaal neem kennis van leerstellinge of die Bybel baie ernstig op. Ander kies om die gedissiplineerde gewoontes soos gebed, Bybelstudie en getuienis lewer te beklemtoon. Nog ander materiaal kan fokus op verhoudings of op karakter.

Een element wat blykbaar deurgaans kortkom in dissipelskapmateriale is behoorlike motivering. Moontlik is dit waarom baie wat dissipelskapkursusse slaag daarin misluk om hul verbintenisse tot dissipelskap vol te hou. Jesus het ’n hoë koste aan dissipelskap geheg. Dissipels moet gemotiveer wees om die prys te betaal. Jesus het dikwels gepraat van seëninge, vertroostinge, belonings en ewige belang in gesprekke oor dissipelskap. ’n Waarlik gemotiveerde dissipel sal alle hindernisse te bowe kom om leringe en die Bybel te leer ken, die nodige dissiplines te doen, en die nodige verhoudings te ontwikkel.

Dit is waar genade inkom. Die genade van God wat vir ons verlossing bring is die motivering om Christus in dissipelskap te volg. Jammer genoeg blyk baie of die meeste dissipelskapmateriale ’n konsekwente toepassing van die seëninge van genade vir die Christen se lewe en groei kort te kom. Tog het Jesus genade in sy leringe oor dissipelskap as motivering opgeneem. Hy het gepraat van tydelike en ewige belonings, ’n toekomstige rekenskap vir ons daad (die regterstoel van Christus) en ewige waarde (sien Matt. 10:37-39; 16:24-27; Mark 10:28-31; Lukas 9:23-26; Joh 8:31-32).

Om ’n dissipel te maak, moet ons begin met die einde in gedagte. In Matteus 10:25 sê Jesus: “Dit is genoeg vir ’n dissipel dat hy soos sy leraar is.” Ons doelwit moet wees om Christusgelykheid in die dissipel te verwerklik. Dissipelskapprogramme, -kursusse of -materiale moet ’n toegewyde volger van Jesus Christus oplewer wat gegrond is in genade en daarom gemotiveer om te groei in die kenmerke van ’n dissipel soos geleer deur ons Here.

Hiermee in gedagte is hier ’n vierdelige model vir gebalanseerde dissipelskap:

1. Wat wil God hê moet ek *word*? Dit behels omvorming soos wat die dissipel meer soos Jesus word in die innerlike karakter.

2. Wat wil God hê moet ek weet? Inligting in die vorm van lering en Bybelkennis is noodsaaklik vir 'n vroom lewe.
3. Wat wil God hê moet ek doen? Ons kan nie ware dissipelskap hê sonder dissipline nie, hoewel ons dissipline kan hê sonder ware dissipelskap. Die fokus hier is op toepassing van waarheid op die lewe en gedrag.

Gevolgtrekking

Dissipelskap is meer as om te weet. Dit is meer as om te doen. Dit is wete en doen, en vir die *regte redes*. Hierdie redes is 'n Christen se antwoord op God se genade. Ons weet dat ons dissipels van Christus maak wanneer ons mense sien wat in Christusgelykvormigheid deur omvorming, inligting, toepassing en motivering gebalanseer is. Só 'n dissipel sal soortgelyke dissipels maak.

